

Pia Pindsvin bliver spejder

Dag 1

Det var en tidlig mandag morgen og Pia Pindsvin havde ikke kunnet sove hele natten. Hun havde små dejlige bobler, der sprang rundt i hendes mave, for hun glædede sig så meget til at skulle mødes med sin børnehaveklasselærer Fru Muldvarp og alle sine dejlige venner Signe snegl, Thomas Tusindben, Egon Edderkop, Ronja Ræv og Bente Bænkebider.

Men denne uge var noget særligt. Fru Muldvarp havde lovet, at de alle sammen i klassen skulle lære at være spejdere og til sidst skulle de på besøg i en rigtig spejdergruppe.

Da Pia Pindsvin og hendes far kom ind i børnehaveklassen, var der en livlig summen. Pia sagde hurtigt farvel til sin far og løb over til sine venner. De havde også glædet sig mega meget til denne uge. Fru Muldvarp hævede stemmen og sagde "Godmorgen", så blev alle børnene stille, men hov - der var stadigvæk nogle, som snakkede - Det var Pias far. Han snakkede med Ronja Rævs mor. Pinligt! Fru Muldvarp bad bestemt de voksne om at tage på arbejde, for klassen havde travlt, da de skulle nå at komme hen til Spejderlandet "Den lille spejderuge" inden klokken blev mange.

Alle børnene fik deres refleksveste på og gik to og to afsted væk fra skolen og hen ad vejen. Alle var spændte, for ingen af dem havde været i Spejderlandet før.

Efter en 10 min, nåede de Spejderlandet "Den lille spejderuge". Da de kom frem mødte de Bent Bille og Ruth Regnorm, som bød dem velkommen. Det første de skulle var at aflevere deres veste, for nu skulle de lære at være spejdere, så derfor ville alle få et tørklæde. Tørklæderne var i forskellige farver. Og dem med ensfarvede tørklæder skulle være i samme gruppe. Når man var spejder, så kaldte man grupperne for patruljer.

Pia Pindsvin skulle være i patrulje med Signe snegl, Thomas Tusindben, Egon Edderkop, Ronja Ræv og Bente Bænkebider - kunne det blive meget bedre? Ja, for nu kom Ruth Regnorm med et lyst stykke stof, der var sat på en lang pind. Det skulle de bruge som et navneskilt, der skulle stå foran deres spejderhule. I spejderverden kaldte man en pind med flag for en Stander og på flaget skulle de skrive det navn, som de ville hedde og tegne en tegning.

Signe snegl ville gerne hedde "Dræbersneglene", Thomas Tusindben ville gerne hedde "Nike", Egon Edderkop ville gerne hedde "Spiderman", Ronja Ræv - "De listige 6" og Bente Bænkebider - "De hemmelige". Det var svært at blive enige, men til sidst blev de enige om, at Pia Pindsvins forslag "Krible-Krablerne" var det bedste, så kunne de alle sammen tegne sig selv på standeren. Det blev en super flot stander. Ronja Ræv blev så glad, at hun råbte højt: "Tju bang - sikke en stang".

Nu hørtes fru Muldvarps fløjte. Det betød samling for alle – nu skulle der ske noget nyt. Fru Muldvarp bad alle børnene sidde ned imens hun fortalte. Hun fortalte om “den gode spejderpatrulje”, som var en patrulje, hvor man hjælper hinanden og hver dag skiftes til at lede patruljen. Lederen skulle binde sit spejderarmbånd på sit tørklæde, så man kunne se, at det var patruljelederen. Thomas Tusindben blev valgt som dagens leder.

Læs evt. resten af historien som afrunding på Dag 1

Deres næste opgave var at finde et godt sted til at bygge en hule indtil fløjten lød igen. Ronja Ræv stak afsted og kom hurtigt tilbage, hun havde fundet et super sted ved et stort grønt bøgetræ. Den var de andre med på og skyndte sig efter hende. Snart var de alle ved bøgen, men hov, hvor var Egon Edderkop og Signe Snegl? Var de blevet væk? Thomas Tusindben bad Ronja Ræv løbe tilbage og kigge efter dem. Hun fandt dem begge i et hul lidt væk fra samlingspladsen. “Hey – grib fat i min hale, så trækker jeg jer op”. Op kom de og hen til bøgetræet gik det. “Åh”, sagde Bente Bænkebider, “jeg var helt bange for at der var sket jer noget. Det er så væmmeligt her ude i skoven”. “Du skal ikke være bange” svarede Thomas Tusindben. Vi graver bare en fælde foran hulen, så er der ikke noget at være bange for”. “Den er jeg med på”, svarede Ronja og gik i gang med at grave et stort hul. Snart var alle i gang. Nu lød Fru Muldvarps fløjte igen. Hulen og fælden var ikke blevet færdig, så det måtte de fortsætte med senere.

Alle mødtes, for det var tid til at spise frokost og bagefter holde siesta (frikvarter). “Kriblekrablerne” skyndte sig at spise deres mad, så de kunne komme tilbage og fortsætte med at lave på hulen og fælden.

Pia Pindsvin samlede blade med sine pigge, Egon Edderkop spandt et spind, der skulle blive til deres hule, Signe snegl trillede rundt og jævnedde jorden, der hvor de skulle sove – her faldt hun i en dejlig søvn. Thomas Tusindben målte ud til fælden, så den blev stor nok. Imens gemte Bente bænkebider sig under en træstub for ikke at blive fundet af Mogens myre fra den anden patrulje, der havde drillet hende ved at spænde ben for hende. Til sidst blev de færdige – det blev en flot hule, som var svær at finde for alle andre, da hulen var godt camoufleret. Foran indgangen havde Thomas Tusindben sat en snubletråd og Ronja Ræv var blevet færdig med fælden.

De satte sig alle ind i hulen for at hygge sig. Thomas Tusindben var rigtig god til at fortælle vittigheder, så Bente Bænkebider krøllede sig sammen af grin og trillede rundt i hulen. Ronja Ræv hikkede af grin og måtte løbe ud af hulen for, at det skulle holde op. De hyggede sig alle sammen og havde det dejligt.

Nu lød fløjten igen – samling for alle, det var tid at aflevere tørklæderne, forlade landet “Den lille Spejderuge” og vende tilbage til skolen.

Det havde været en skøn dag, Pia glædede sig MEGA meget til i morgen. Hendes far kom og hentede hende ved skolen og hele vejen hjem fortalte hun om alt det spændende hun havde oplevet sammen med sine venner.

Den aften var hun så træt, at hun sov med det samme.

Dag 2

Pia Pindsvin vågnede tidligt næste dag, hoppede ud af sengen – for hun glædede sig så meget til at komme i skole og afsted med alle de andre og fru Muldvarp til spejderlandet ”Den lille Spejderuge”.

I skolen var alle hurtig klar til at tage på spejderfærd. Pia glædede sig specielt til at se, om der var kommet nogen i deres fælde foran hulen. Pia Pindsvin, Signe Snegl og Thomas Tusindben løb som det første hen til fælden: ”Øv – er helt tom!” sagde Pia. ”Lad os sætte os ind i hulen og vente på, at der er nogen, der falder i fælden” sagde Thomas Tusindben. ”Så skal vi også være musestille” sagde Signe Snegl. Det synes de andre var en god ide. De tre venner satte sig ind i hulen og ventede uden at sige en lyd – de ventede i noget der følte som lang lang tid.

Pludselig hørte de en gren, der knækkede. Signe Snegl, skreg. Bare de nu ikke blev taget. Hvem var det, der gik rundt derude??? Pludselig hørte de et skrig og derefter et højt brag efterfulgt af ”Av, av!”. Stemmen lød fuldstændig som Mogens Myre. De gik forsigtigt hen til hulens åbning. Nu kunne de høre, at det var Mogens. Men hvor var han? De fandt ham, han var faldet ned i deres fælde. Nu var gode råd dyre. Thomas Tusindben mente, at de skulle hjælpe Mogens Myre op af fælden, men hvordan skulle de det.

Pia Pindsvin havde en ide. ”Mogens”, sagde hun og lagde sig på knæ ved kanten – ”grib fat i en af mine pigge, så trækker jeg dig op”. Mogens prøvede, men gled hele tiden tilbage i hullet. Signe snegl mente, at hvis hun smurte slim på piggene, så kunne det måske hjælpe. Og det gjorde det. Det hjalp og de fik i fællesskab trukket Mogens op.

Efter de havde tjekket fælderne, skulle de i patruljerne prøve at finde de ting, der var på patruljens billedlotteri-plade. Pia Pindsvin, Signe snegl og Bente Bænkebider – gik efter at finde alle planterne og Egon Edderkop, Thomas Tusindben og Ronja Ræv strøg afsted for at finde de forskellige dyr. Desværre var det Mogens Myres patrulje ”Disneyerne” der vandt ved at få pladen fuld først.

Efter Billedlotteriet havde Fru Muldvarp fundet på en masse forskellige lege ”kram et træ” og ”Edderkoppespind”. Der blev grinet og krammet og alle havde det dejligt.

Nu lød fløjten og det var tid at komme tilbage til skolen igen. Det havde været en dejlig og sjov dag, så på hele hjemturen gik de og råbte nogle af de sjove råb, som Bent Bille havde lært dem i løbet af dagen.

Dag 3

Pia Pindsvin sad klar med skoletasken på ryggen inden hendes far kom ned af trappen for at lave morgenmad. Hun glædede sig så meget til at være sammen med sin patrulje og alle de andre fra klassen.

I dag skulle de løbe om kap. – Signe snegl var leder og havde fået bundet spejderarmbåndet i sit tørklæde. Derfor var Signe den første til at løbe om kap med Søren Snegl fra "Piraterne", Benny Bænkebider fra "Gnisterne" og Ruth Regnorm fra "Lederpatruljen". Alle i "Krible-Krablerne" var enige om, at de ville vinde, for de var de hurtigste. Patruljerne skulle dyste 3 gange mod hinanden, så der ville være nogle i patruljen, som skulle heppe på de andre.

Så lød fløjten og løbet var i gang. Yes. Signe vandt over Søren snegl, der var et følehornslængde bag ved hende, men heldigvis langt foran Benny Bænkebider og Ruth Regnorm, som kom forpustet side om side over målstregen til sidst.

Nu var det tid til det 2. ræs som stod mellem Egon edderkop, Eline Edderkop, Børge Bille og Fru Muldvarp. Egon blev så genert over at stå ved siden af Eline, at han spandt et spind rundt om alle sine ben og kunne slet ikke bevæge sig. Pia og de andre skyndte sig hen for at hjælpe ham fri, så han kunne skynde sig efter de andre. Desværre vandt de ikke denne gang – det blev Fru Muldvarp, som stod og dansede sin vinderdans samtidig med, at hun råbte deres "Lederråb".

3. og sidste løb stod mellem Thomas Tusindben, Trille Tudse, Sofie Sommerfugl og Bent Bille. Det var spændende, hvem der ville vinde, Sofie sommerfugl førte længe, men så blev hun overhalet af Thomas tusindben – så blev hun sur og fløj grædende sin vej. Nu måtte fru Muldvarp afsted for at finde hende.

Pludselig lød der et højt skrig. Fru Muldvarp var faldet i en fælde. Alle løb efter lyden og så Fru Muldvarp ligge i bunden af "Krible-Krablernes" fælde foran teltet. Hun var faldet i det høje græs og røget ned i hullet. Bent Bille skyndte sig at skære hende fri med en Dolk imens at Ruth Regnorm snoede sig ned i fælden for at se, hvor galt det stod til. Av, den var værre. Fru Muldvarps ene arm var større end den plejede at være. Hun fik noget koldt bundet rundt om armen.

Tiden gik alt for hurtigt synes Pia Pindsvind, nu lød fløjten igen – det var tegn på at nu skulle de alle tilbage til skolen. I dag skulle de gå tilbage med Bent Bille og Ruth Regnorm, for fru Muldvarp blev hentet af sin mand, der kørte hende hjem i deres bil.

Dag 4

Pia Pindsvin havde haft svært ved at falde i søvn, for hun lå og tænkte på hvordan Fru Muldvarp havde haft det. Havde hun haft meget ondt i armen? Havde hun grædt, da hun kom hjem til sin mand? Pia Pindsvin sad uroligt på stolen henne i skolen og kiggede hele tiden hen mod døren – bare Fru Muldvarp snart kom ind ad døren. Endelig kunne de høre hende komme hen ad gangen. Alle i klassen sprang op fra deres stole og løb fru Muldvarp i møde, men hvad var det – hendes arm var pakket ind i gips. Fru Muldvarp forklarede, at hendes arm var brækket, men at hun var ved godt mod. Fru Muldvarp sagde, at nu skulle de altså skynde sig til landet ”Den lille Spejderuge” for i dag havde hun bedt Ruth Regnorm om at lære dem alle noget om førstehjælp. De skulle lære om hvordan man hjalp hinanden, hvis der var en, der kom til skade enten som hende med en dårlig arm, eller hvis man snittede med kniv og skar sig i fingeren.

”Juhuu” Råbte Bente Bænkebider, hun havde altid godt kunne lide at trøste de andre, hvis de blev kede af det.

Afsted gik det til landet ”Den lille spejderuge” – i dag var det Bente Bænkebider tur til at binde spejderarmbåndet i sit tørklæde. Hun bestemte, at de alle skulle gå hen til deres hule og rydde pænt op, for hun havde besluttet, at den skulle bruges som hospital, hvis der var nogle, som skulle komme til skade i løbet af dagen. Ronja Ræv kunne løbe stærkt og blev sendt afsted efter vand, så de altid kunne vaske fingre og sørge for at tingene var rene og pæne. De andre øvede sig i at lægge forbindelse på Thomas tusindbens mange ben – Thomas havde ben nok til at alle kunne prøve mange gange! Til sidst lignede Thomas Tusindben en farlig mumie.

Det blev en spændende dag med mange svære ting, der skulle huskes. Dagen blev sluttet af med et Mudderbingo, hvor Signe snegl gled ned i det store mudder kar og Pia Pindsvin og Morten Myre måtte lede længe efter hende inden de fandt hende og trak hende op af mudderet.

Der blev grinet højt, da de alle sammen skulle til at gå hjem – den ene smurt mere ind i mudder end den anden. Heldigvis nåede de at blive tørre inden de alle blev hentet af deres forældre, som godt kunne se – at der var vist nogen der skulle skrubbes godt og grundigt inden de skulle i seng og sove. Efter det dejlige varme bad faldt Pia i en dyb søvn.

Dag 5

Pia Pindsvin havde sovet godt hele natten. Hun var næsten ikke til at vække, da moren kom og sang morgensang. Men da moren mindede hende om, at i dag var den sidste dag i spejderlandet "Den lille spejderuge" skyndte hun sig at stå op og komme i skole.

I dag havde Ruth Regnorm og Bent Bille fået besøg af Super Spiongræshoppen Gert og hans makker Laura Larve. De skulle fortælle dem om en af de vigtigste koder, der fandtes i hele verden - nemlig morse. En kode lavet på prikker og streger opfundet af en mand, der hed Morse for ca. 200 år siden. Han savnede sin kone rigtig meget, når han var på arbejde. En dag da Morse var på forretningsrejse langt væk fra, hvor han boede, fik han et brev om, at hans kone pludselig var død, men inden han nåede hjem var hun blevet begravet. Han blev så vred, at han besluttede sig for, at det, der var sket for ham, ikke skulle ske for andre, så han byggede den første telegraf, der kunne sende beskeder til andre byer. Senere brugte man hans kode til også at sende beskeder mellem skibe på havet.

Den kode skulle de nu lære at sende beskeder med. Pyh, de fik alle sved på panden. Thomas Tusindben, som var patruljeleder i dag, bad Egon Edderkop spinde en snor, så de kunne sende beskeder fra samlingspladsen og ned til deres hule, for så kunne Bente Bænkebidder skrive til dem, hvis de manglede vand eller plaster på hulehospitalet.

Så lød fløjten. Nu skulle hele klassen lave bål.

Det blev nogle flotte bål. Det største bål lavede "Gnisterne" Det blev så varmt, at det var lige før at Benny Bænkebiders rygskjold sprak, men hurtigt kastede Søren Snegl slim på det, så Bennys skjold ikke gik i stykker.

Efter at de alle havde ristet nogle skumfiduser over de forskellige bål. Sad hele klassen rundt om bålet og sang "Vi har lejrbaal her", som afslutning på en fantastisk uge i spejderlandet "Den lille Spejderuge".

Så lød Fru Muldvarps fløjte for sidste gang. Der blev krammet og grædt, da de alle skulle sige farvel til Bent Bille, Ruth Regnorm, Gert Græshoppe og Laura Larve. Det havde været alletiders uge og de håbede alle sammen, at de måtte komme igen næste år og prøve flere sjove ting i spejderlandet.

Heldigvis var det ikke helt slut med spejder, for alle børnene var inviteret til Spejderdag i den lokale spejdergruppe om søndagen. Pia Pindsvin skulle afsted med sin far og mor og lillebror, og hun vidste at Ronja Ræv, Thomas Tusindben og Signe Snegl også skulle afsted med sin familie. Pia Pindsvin glædede sig rigtig meget, for hun ville gerne være spejder.